

A Bevezetés 1.1 pontjában részleteztük az 1960-as évek végétől hazánkban indított *műszaki irányultságú főiskola-alapítások hátterét*. Mint láthattuk, az erőteljes iparosítás által igényelt szakemberképzés igényét az 1961 után alapított *felsőfokú technikumok* nem váltották be (az itt megszerezhető tudásszint nem volt elég sem a gyakorlatban, sem az egyetemi felvételnél). Így egy 1965-ben hozott párthatározattal, ezeket megszüntetve, üzemmérnököket és üzemgazdákat képező *főiskolák* létesítéséről döntöttek. Ezt követően sorra jelentek meg a műszaki főiskolák (szakágak szerint specializálódott karokkal), amelyek, a kezdeti nehézségeket leküzdve, már beváltották a hozzájuk fűzött reményeket. Alapításuk időrendjében most felsoroljuk az összeállításban szereplő tíz főiskolát (a tájékozódás kedvéért *kora-beli nevük* után megadjuk jelenlegi jogutódjuk rövid nevét is):

- * 1949-es alapítású az *Egri Tanárképző Főiskola (ETF – EKTF)*,
- * 1968-ben létrejött a *győri Közlekedési és Távközlési Főiskola (KTTK – SZE)*,
- * 1969-es alapítású a budapesti *Bánki Donát Gépipari Műszaki Főiskola (BDGMF – OE)*, a kecskeméti *Gépipari és Automatizálási Műszaki Főiskola (GAMF – KF)*, a budapesti *Kandó Kálmán Villamosipari Műszaki Főiskola (KKVMF – OE)*, valamint a dunaujvárosi *Nehézipari Műszaki Egyetem Kohó- és Fémipari Főiskolai Kara (NME KFFK – DUF)*,
- * 1970-ben alakult meg Budapesten a *Pénzügyi és Számviteli Főiskola (PSZF – BGF)*, valamint Pécsen a *Pollack Mihály Műszaki Főiskola (PMMF – PTE)*,
- * 1972-ben jött létre Budapesten a *Könnyűipari Műszaki Főiskola (KMF – OE)* és az *Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskola (YMÉMF – SZIE)*.

Az előbb felsorolt főiskolák közül az I. részben már szerepeltek az 1972-ig önálló számítástechnikai képzést beindító két főiskoláról, a KKVMF-ről és a NME KFFK-ról szóló beszámolók (amelyek az anyag írásának első menetében készültek el).

A III. kötet a többi nyolc főiskola kezdeteinek ismertetésével kezd, amely sort az *Országos Vezetőképző Intézet* számítástechnika-oktatási kezdeményezéseinek ismertetése zár le.

Ezután, mintegy *összegzésként*, számba vesszük az összeállítás köteteiben bemutatott felsőoktatási intézmények számítástechnika-oktatásának főbb mérföldköveit, valamint oktatóinak kapcsolatait. Végül áttekintést adunk a hazai felsőoktatás számítástechnika-oktatói számára szervezett jelentősebb hazai konferenciákról, majd röviden tudósítunk a jelen összeállítás során készült anyagokat ismertető, a NJSZT Informatika-történeti Fóruma által szervezett négy rendezvényről. A kötetet lezáró részben kiemeljük, hogy egyre jobban globalizálódó világunkban mennyire fontos hazai történeti értékeink megőrzése, amelynek egyik eleme kívánt lenni jelen összeállítás.